

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18/08/2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Turowska

Protokolant: stażysta Ewelina Kuziora

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2015 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy M. K. (Pesel (...))

przeciwko D. D. (NIP (...))

o wynagrodzenie, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

1. Zasądza od pozwanej D. D. na rzecz powoda M. K. kwotę 3 426,50 Euro (słownie: trzy tysiące czterysta dwadzieścia sześć euro i 50/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08 kwietnia 2014 r do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę ;
2. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2200 zł (słownie: dwa tysiące dwieście) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 08 kwietnia 2014 r do dnia zapłaty tytułem wynagrodzenia za pracę;
3. W pozostałym zakresie powództwo oddala ;
4. Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 800 zł (słownie; osiemset) ;
5. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2470 zł (słownie: dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ;
6. Nakazuje ściągnąć od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – płatne kasa Sądu Rejonowego (...)w G. kwotę 717 zł (słownie; siedemset siedemnaście) tytułem opłaty;

UZASADNIENIE

Powód M. K. domagał się zasądzenia od pozwanej D. D. na jego rzecz kwoty 9278,90 Euro wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia pozwu do dnia zapłaty . W uzasadnieniu pozwu wskazał ,że był pracownikiem pozwanej na terenie (...) zatrudnionym na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 12 października 2012 r do dnia 31 marca 2013 r . Pozwana nie wypłaciła mu należnego wynagrodzenia za listopad i grudzień w całości, zalega mu z tego tytułu kwotę 3432,50 Euro za pozostałe zaś miesiące do końca marca winna mu zapłacić odpowiednio 2041,60 Euro ,1856 Euro i 1948 ,80 Euro . Powód zaznaczył również ,że za miesiące luty i marzec domaga się wynagrodzenia z tytułu gotowości do pracy .

Pozwana D. D. w odpowiedzi na pozew domagała się jego oddalenia w całości wskazując ,że M. K. faktycznie świadczył pracę na jej rzecz do dnia 7 stycznia 2013 r , kiedy to wraz z innymi pracownikami wrócił do kraju. Od tego dnia nie

wykonywał żadnych prac na rzecz swojego pracodawcy . W ocenie pozwanej w tym czasie szukał pracy lub pracował na terenie (...). Odnosząc się do roszczenia o wynagrodzenie do końca trwania umowy o pracę wskazała ,że zgodnie z art. 81 § 1 kp przysługuje ono pracownikowi jedynie wtedy, gdy wykazuje gotowość do świadczenia pracy. Powód zaś temu obowiązкови nie sprostał .

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny :

M. K. był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę zawartej na okres od 12 października 2012 r do dnia 31 marca 2013 r .

(dowód: świadectwo pracy k: 26)

Powód rozpoczął pracę na terenie (...) w miejscowości S. w dniu 15 listopada 2012 r . Ustalił ze swoim pracodawcą ,że będzie zarabiał 11.60 Euro na godzinę. Przestał wykonywać pracę w połowie stycznia 2013 r, kiedy to wszystkim pracownikom pozwanej nakazano opuszczenie budowy. Po zakończeniu pracy wrócił do Polski i kontaktował się telefonicznie z S. D., który faktycznie zajmował się prowadzeniem budowy . Próbował dowiedzieć się co dalej w sprawie pracy. Średnio robił to raz do dwóch razy w tygodniu. Zawsze otrzymywał odpowiedź ,że ma czekać. Kontaktował się z nim także w sprawie zaległego wynagrodzenia. Do S. D. dzwoniła także jego żona . Robiła to również po powrocie męża z (...).

(dowód: przesłuchanie M. K. k:173-175, e – protokół z dnia 14 lipca 2015 r k: 238-240 . nagranie 00:47:00 do 00:01:46, przesłuchanie B. K. k: 175, przesłuchanie W. C. k: 231-232)

Powód pierwszy raz zjechał z budowy 22 grudnia 2012 r ,potem wrócił na budowę w dniu 6 stycznia 2013 r gdzie pozostał razem z innymi pracownikami do dnia 14 stycznia 2013 r. Przez te kilka dni nie świadczył pracy na rzecz pracodawcy . S. D. zapewniał pracowników przed kolejnym zjazdem do Polski ,że w późniejszym terminie podejmą pracę w (...).

(dowód: przesłuchanie M. K. k:173-175, e – protokół z dnia 14 lipca 2015 r k: 238-240 . nagranie 00:47:00 do 00:01:46, przesłuchanie P.P. k: 176-177, przesłuchanie W. C. k: 231-232, przesłuchanie L. P. e protokół nagranie 00:03:48 – 00:27:01 k:236-237, przesłuchanie P. T. k: 237-238, e protokół od 00:27:01-00:44:36)

Pracownicy pracujący dla pozwanej na tej budowie pracowali przez 6 dni w tygodniu , praktycznie codziennie w nadgodzinach . Każdy prowadził swoją ewidencję czasu pracy . I tak M. K. w listopadzie pracował : 15 l - 3 godziny , 16 l - 9.5 godz. ,19 i 20 po 11 godzin , 21 -10.50, 22 i 23 -11 godzin, 24 -6.5, 26-12 godzin ,27-28- 11 godzin,29 -11,5,30.30-11 godz.

W grudniu pracował :1-6.5 godz. ,3 grudnia -14 godz. 4-9 , 5-7 -11 godz.8-6.510-9.511-14 -11 godz.15-7.5 godz.,17-10 godz.,18 i 19,-9.5 godz., 20 -10 godz., 21 -2 godz.,

W styczniu 2014 nie wykonywał pracy na rzecz pozwanego.

(dowód: kalendarz k:18-21, przesłuchanie M. K. k:173-175, e – protokół z dnia 14 lipca 2015 r k: 238-240 . nagranie 00:47:00 do 00:01:46, przesłuchanie P. P. k: 176-177, przesłuchanie W. C. k: 231-232 przesłuchanie L. P. e protokół nagranie 00:03:48 – 00:27:01 k:236-237, przesłuchanie P. T. k: 237-238, e protokół od 00:27:01-00:44:36)

Pracownicy podpisywali listy obecności na budowie na których były wpisywane faktyczne godziny pracy .Znajdowały się one w biurze w którym siedział (...) majster.

(dowód: przesłuchanie W. C. k: 231-232, przesłuchanie L. P. e protokół nagranie 00:03:48 – 00:27:01 k:236-237

Pracownicy zatrudnieni u pozwanego zawierali z nim umowy o pracę na pół etatu z wynagrodzeniem 800 złotych . Podpisywali również dokument na podstawie którego byli oddelegowani do pracy na terenie (...) ,gdzie mieli otrzymywać wynagrodzenie w Euro i pracowali w wymiarze całego etatu .

(dowód: przesłuchanie L. P. e protokół nagranie 00:03:48 – 00:27:01 k:236-237, przesłuchanie P. T. k: 237-238, e protokół od 00:27:01-00:44:36)

Powód otrzymał od pozwanego tytułem wynagrodzenia za pracę w listopadzie i grudniu 2012 r 777,20 Euro i 250 Euro .

(okoliczność niekwestionowana przez pozwanego)

Sąd Rejonowy zważył , co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz na podstawie zeznań powoda oraz świadków zawnioskowanych przez obie strony tj. B. K., P. P. , K. S. ,W. C., P. T. i L. P..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania przesłuchanych świadków co do godzin pracy oraz braku zapłaty wynagrodzenia bowiem były one logiczne spójne korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym a ponadto Sądowi ,który prowadził kilka spraw z powództwa pracowników świadczących pracę na budowie w S. przeciwko D. D. z urzędu wiadomo ,że taka organizacja pracy na niej panowała. Za wiarygodne należy również uznać , że pozwana nie rozliczyła się w całości ze swoimi pracownikami o czym świadczą chociażby liczne pozwy kierowane do tutejszego sądu i zapadające wyroki na korzyść pracowników .

W ocenie Sądu również należy uznać za miarodajne twierdzenia powoda , które zostały potwierdzone zeznaniami świadków ,że po zjeździe z budowy kontaktował się z przedstawicielem pozwanej , jej synem S. D. w sprawie dalszej pracy i zaległego wynagrodzenia. Jako przekonujące należy ocenić zeznania powoda i świadków, że S. D. zapewniał pracowników o woli dalszej współpracy i chęci ostatecznego rozliczenia się z nimi . Za taką oceną przemawia chociażby to ,że nie wypowiedział umów o pracę swoim pracownikom.

Sąd nie podzielił natomiast twierdzeń strony powodowej ,że miał mieć podpisaną umowę o pracę w wymiarze całego etatu , bowiem pozostali świadkowie pracujący na budowie w S. mieli zawarte umowy na 1/2 etatu z wynagrodzeniem w wysokości 800 zł w przypadku pracy w Polsce a jedynie w okresie oddelegowania zmieniano im wymiar etatu i wynagrodzenie, które miało być płatne w Euro . Takie warunki zatrudnienia wynikają z zeznań świadków złożonych w niniejszej sprawie (L. P. i P. T.)a ponadto Sądowi wiadomo ,że także inni pracownicy, którzy występowali przed tut. sądem mieli zawarte umowy o pracę na takich warunkach . W ocenie Sądu biorąc to pod uwagę należy uznać ,że również powód , który nie podpisał umowy faktycznie miał zaoferowane przez pozwaną takie same warunki zatrudnienia. Sprzeczne bowiem byłoby z zasadami logiki i doświadczenia życiowego aby tylko jemu pracodawca składał korzystniejszą ofertę tym bardziej ,że jak sam powód przyznał był niedoświadczonym pracownikiem i z tego względu zaproponowano mu niższą stawkę wynagrodzenia .

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda potwierdzone także przez świadków co do rzeczywistego czasu pracy. Ustalając ilość przepracowanych godzin Sąd posiłkował się kalendarzem złożonym przez powoda , w którym notował sobie faktyczną ilość przepracowanych godzin pracy . Także świadkowie potwierdzili ,że każdy z pracowników prowadził sobie niejako prywatną ewidencję czasu pracy w celu zweryfikowania rozliczenia pozwanego z tytułu wynagrodzenia za pracę . Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania tych dowodów tym bardziej ,że także świadkowie zawnioskowani przez pozwanego – byli pracownicy – potwierdzili stanowisko strony powodowej. Wniosek zaś o przesłuchanie S. D. , który reprezentował stronę pozwaną został przez pełnomocnika pozwanego cofnięty (k: 173). Dodatkowo pozwana nie wykonała również zobowiązania Sądu do złożenia list płac i ewidencji czasu pracy za okres wskazany w pozwie.

W ocenie Sądu biorąc powyższe pod uwagę powództwo zasługuje na uwzględnienie przy czym Sąd wyliczenia powoda wymagają dokonania korekty . Sąd uznał za udowodnione ,że powód wraz z innymi pracownikami pracował do 14

stycznia 2013 r. Sąd przyjął, że powód błędnie policzył wynagrodzenie za pracę w dniu 17 listopada 2012 r według stawki 100 % bowiem w tym tygodniu pracy nie było przekroczenia przeciętnej tygodniowej normy czasu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym. Zgodnie z art. 151¹ § 1 Kp za pracę w nadgodzinach w soboty przysługuje wynagrodzenie według stawki 50 % . Dlatego Sąd za ten dzień wyliczył, że powodowi będzie przysługiwało 110,20 Euro . Dlatego za pracę w okresie od listopada do grudnia według Sądu powodowi należało się wynagrodzenie w kwocie 4349 ,30 Euro . Za pracę w styczniu powód winien otrzymać wynagrodzenie za osiem godzin pracy przez 9 dni . tj .835,20 Euro . Sąd na skutek oczywistej omyłki za pracę w tym miesiącu policzył M. K. jedynie 104,40 Euro. Sąd zasądając wynagrodzenie za ten okres powodowi odjął otrzymane wcześniej kwoty 777,20 i 250 Euro .

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 80 w zw. z art. 151¹ Kp orzekł jak w pkt 1 wyroku .

M. K. domagał się również zasądzenia wynagrodzenia za czas gotowości do pracy.

Zgodnie z treścią art. 81 §1 k.p. - pracownikowi za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagradzania - 60% wynagrodzenia. W każdym przypadku wynagrodzenie to nie może być jednak niższe od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów.

Cechami charakterystycznymi gotowości pracownika do wykonywania pracy są: zamiar wykonywania pracy, faktyczna zdolność do świadczenia pracy, uzewnętrznienie gotowości do wykonywania pracy oraz pozostawanie w dyspozycji pracodawcy. Ocena przesłanek gotowości do pracy zależy od okoliczności faktycznych konkretnej sprawy (wyrok SN z dn. 14.12.2009r., I PK 115/09, LEX nr 577683).

Przy czym pracownik musi powiadomić pracodawcę o zamiarze kontynuacji stosunku pracy. Gotowość do pracy może zgłosić pisemnie, ustnie lub telefonicznie (wyrok SN z dn. 20.10.2007r., I PK 117/07, M.P.Pr.2008/3/114).

Na gruncie przedmiotowej sprawy jest, iż po zakończeniu prac świadczonych przez powoda na terenie (...) i powrocie do kraju przedstawiciel pracodawcy jak i powód wykazali chęć kontynuacji zatrudnienia, przy czym to strona pozwana zobowiązała się do kontaktu i wskazania miejsca świadczenia pracy.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż powód M. K. miał zamiar wykonywania pracy na rzecz pozwanej, posiadał faktyczną zdolność do jej świadczenia , podjął wielokrotne próby uzewnętrznienia gotowości do wykonywania pracy oraz pozostawał w dyspozycji pracodawcy.

Jak już wskazano powyżej sama niemożność faktycznego uzewnętrznienia gotowości do pracy wobec nie odbierania przychodzących połączeń od powoda, nie może stanowić podstaw do uznania, że nie przejawiał gotowości do pracy.

Jednocześnie jako podstawę do ustalenia wysokości wynagrodzenia należnego powodowi Sąd przyjął wynagrodzenie według stawki obowiązującej w Polsce a nie na terenie (...), bowiem według ustaleń Sądu powodowi przysługiwało co do zasady wynagrodzenie w kwocie 800 zł brutto i tylko w okresie oddelegowania miało to być wynagrodzenie płacone w walucie Euro według stawki godzinowej.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził na rzecz powoda na podstawie art. 81 k; tak jak w pkt. 2 wyroku

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone .

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt.5 w zw. §11.1. pkt2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu .

Pełnomocnik powoda domagał się również zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę w kwocie 785,65 zł na którą składa się przejazd dwa razy po 475 km oraz zwrot opłaty na autostradzie .

Sąd jednakże uznał za uzasadniony zwrot kosztów dojazdu w wysokości od powiadającej 0.6 zł za każdy przejechany kilometr co po przeliczeniu daje kwotę 570 zł . Sąd nie wziął pod uwagę przy rozliczaniu tego wydatku kosztów przejazdu autostradą z uwagi na to ,że pełnomocnik nie przedstawił żadnego dokumentu potwierdzającego ,że dojeżdżając do Sądu korzystał z dróg płatnych .

Na podstawie art 100 Kpc w zw. z art. 13 w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – płatne kasa Sadu Rejonowego(...) w G. kwotę 717 zł tytułem opłaty sądowej od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy ustawy .

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 477² K.p.c.